

tens Repræsentant maa se paa den økonomiske Side.

Jeg skal tilføje, at Aarhus Byraad aldrig har udtalt sig overfor Staten om en bestemt Beliggenhed for den nye Banegaard. Aarhus Byraad har paa samtlige Borgeres Vegne udtalt sig for, at mange Aars taalmodige Venten maa lønnes med, at vi faar en virkelig rational Ordning, saaledes at vore Banegaardsforhold bliver store nok ikke alene i Øjeblikket og ikke alene den første Menneskealder, men for en lang Fremtid. Dette maa være en klog Finanspolitik for Staten. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har da ogsaa i videst mulig Udstrækning taget Hensyn til dette, og jeg synes, Rigsdagen som Statens Repræsentant skylder ham Tak for, at han ikke har sat en Snes Grundejeres Særinteresser over Statens.

Jeg vil til Slutning udtale Haabet om, at det kommende Udvalg vil sætte saa stor Kraft som muligt ind paa at fremme denne store Sag, saa at der kan blive god Tid ogsaa for det høje Lands-ting til at behandle den. Jeg vil dog tilføje, at efter at jeg har hørt Ordføreren for Venstre (Thomas Larsen) udtale sig her i Dag, har det taget lidt af den Tro, jeg havde paa, at Rigsdagen vilde være medvirkende til at føre Sagen igennem. De Vanskeligheder, der optaarnede sig for den ærede Ordfører, var maaske af en saadan Art, at Spørgsmaalet ikke kunde løses i Aar. Jeg har alligevel Tro paa, at med en Smule god Villie vil disse Forhold kunne ordnes. Jeg tror ikke paa, at den Værdiforskydning, som nu i første Linie er det afgørende for Venstre, bliver Aarsagen til, at dette vigtige Lovforslag strander. Her, hvor saa store Værdier staar paa Spil, og hvor Staten har nedlagt saa store Kapitaler, synes jeg, det først og fremmest skulde være Statens Interesser, vi varetager, og det kan vi vel nok gøre uden at komme i Konflikt med de private Interesser, som en Snes Grundejere i Aarhus har.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Adgangen for Byens Borgere til Jernbanestationen efter den nye Plan ikke vilde blive saa bekvem, som den er nu, men dette er ikke rigtigt. Der vil blive en let Adgang fra Torvet til Banegaarden, idet Kommunen ejer den Ejendom, igennem hvilken Forbindelsen skal føres, og for ganske nylig har købt en Ejendom ved Siden af. Adgangen til Banegaarden for Byens Borgere vil saaledes blive særdeles bekvem.

Med disse Bemærkninger vil jeg indtrængende anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Jeg haaber, at denne Rigsdagssamling maa bringe det Resultat, at Lovforslaget vedtages til Glæde for Aarhus Borgere og tillige til Gavn for Statsbanerne, som nu i mange Aar har haft de før skildrede fortvivlende Forhold at arbejde under paa Aarhus Jernbanestation.

Ferdinand Nielsen: Det Lovforslag, som her er til Forhandling, stiller store Krav til Statskassen, idet Talen er om et samlet Beløb paa 5,875,000 Kr., hvoraf dog kun de 100,000 Kr. skal anvendes i Finansaaret 1915—16, men Kravet om en Forandring af Banegaardsforholdene i Aarhus møder os jo som en Nødvendighed. Trafikforholdene ved Aarhus Banegaard er vanskelige, ja, ligefrem faretruende for Gods og Menneskeliv, og for hvert Aar der gaar, bliver Forholdene værre paa Grund af den stigende Trafik. Det var derfor meget ønskeligt, om Rigsdagen i indeværende Samling kunde naa til en tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal. Enhver, som ofte har haft Lejlighed til at iagttage Forholdene ved Banegaarden i Aarhus, maa indrømme, at de er uforvarselige, og de skulde helst ændres, inden der sker en større Katastrofe. Der er neppe Tvivl om, at Faren for en saadan paa dette Sted er overvældende stor. Naar man erindrer, at der under de trange Pladsforhold undertiden skal ekspederes over 80 Tog paa eet Døgn, hvoraf vel de 65 er personførende, forstaar man, at dette er en meget vanskelig Opgave. Det oplyses ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Antallet af afgaaede rejsende er steget fra 162,728 i Driftsaaret 1885—86 til 342,352 i Driftsaaret 1912—13. Det vil altsaa sige, at det er mere end fordoblet i dette Tidsrum. Godstransporten er i samme Tidsrum steget fra 123,809 Tons til 470,751 Tons, altsaa til omtrent det firedobbelte. Fra alle Sider erkendes det, at en Udvidelse og Forandring af Banegaardsforholdene i Aarhus er nødvendig. Det erkendte den første ærede Taler, Venstres Ordfører (Thomas Larsen), ogsaa, skønt han ellers tog ret køligt paa det foreliggende Lovforslag. Men saa kommer Spørgsmaalet om, hvorledes Sagen skal ordnes. Derom har der været ført forskellige Forhandlinger, og Meningerne er endnu delte. For mig staar det saaledes, at naar vi skal gaa til en Ordning af disse vigtige Banegaardsforhold — en Ordning, der under alle Omstændigheder vil koste flere Millioner,